

## *Kto bol profesor Blaho a čo znamená názov súťaže?*



Pán profesor Blaho bol brilantným rétorom s veľkým zmyslom pre humor a precízne vyjadrovanie sa. Pri pomenovaní tejto súťaže preto padla voľba na latinský slovný zvrat Cum grano salis, ktorého doslovný preklad znie „so zrnkom soli“. Ako prvý použil tento zvrat rímsky polyhistor Gaius Plinius Secundus (Plinius Starší) vo svojom diele O prírode pri popise udalosti, ako sa vojvodca Pompeius zmocnil Mithridatovho paláca a našiel v ňom tajný recept na ochranu proti účinkom jedu, ktorý sa mal zaradiť so zrnkom soli. Dnes sa tento frazeologizmus používa najmä vo význame „s nadhľadom, kriticky.“

Emeritný rektor Trnavskej univerzity v Trnave, Dr. h. c. mult. prof. JUDr. Peter Blaho, CSc. vyštudoval Právnickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave. Následne pracoval ako podnikový právnik i súdny čakaťel. V roku 1967 sa mu splnil sen venovať sa právnej romanistike, keď sa stal asistentom profesora Dr. h. c. JUDr. Karola Rebra, DrSc. na Katedre dejín štátu a práva Univerzity Komenského v Bratislave. A to bol začiatok jeho úspešnej vedeckej a pedagogickej dráhy, začiatok formovania právneho romanistu, na ktorého si s bázňou spomínajú mnohé generácie právnikov tak na Slovensku ako aj v Čechách.

Po roku 1989 na Univerzite Komenského opätovne vytvoril Katedru rímskeho práva, stal sa prodekanom a neskôr aj dekanom svojej alma mater. Koncom 90-tych rokov minulého storočia sa spolu s ďalšími excelentnými profesormi rozhodli obnoviť historickú Právnickú fakultu Trnavskej univerzity v Trnave, stal sa jedným z jej zakladateľov a prvým dekanom. Akademická obec Trnavskej univerzity si ho ešte v tom istom roku 1999 zvolila za svojho rektora, pričom túto funkciu vykonával dve funkčné obdobia až do roku 2007. Následne sa plný elán stal prodekanom Právnickej fakulty, vo funkcii pôsobil až do roku 2014, kedy sa rozhodol venovať už výlučne len výučbe a vedeckej práci.

Profesor Blaho bol svedomitým vedcom a lásku k poctivej vedeckej práci vstúpil aj svojim žiakom. Tí, ktorí ho poznali, vedia, že bol človek s veľkou charizmou, s pozitívnym prístupom k životu. Svoj vzťah k životu a svojmu okoliu vyjadril aj krásnou myšlienkou:

„Dostal som dar byť milovaný.“

Bol bravúrnym pedagógom, chýrne boli jeho prednášky, ktorých prestávky vyplňal vtipmi zo súdnych siení. Bol úžasným rečníkom. Jeho prednášky, príspevky, vystúpenia či poznámky boli vždy nezabudnuteľne popretkávané jeho láskavým humorom.

Nebolo možné ho nepočúvať. Jeho prejav bol kombináciou myšlienok hlbokých, vážnych, ale aj humorných. Snažil sa dokonalému prejavu naučiť aj svojich študentov, viacerí z nás si pamätajú jeho otázku „Ako prosím?“, keď chcel, aby sa harmónia obsahu a formy vyskytla aj v našom prejave. Slová boli jeho priateľmi a ich spájanie do viet jeho majstrovským dielom, vedeckým, pedagogickým i ľudským.